

Λάρακας. Λάρναξ.

Ταρίζω. Τεντώνω.

Ξεταρίζω, ἐπὶ ὑποδημάτων ὅτεν πλατύνουν.

Ἐξεθύμῃσε μεταφορικῶς, ἐπὶ τῆς γῆς ὅτε μετὰ τὴν βροχὴν ἀναφύονται τὰ χόρτα.

Κοίτη, ἡ φώλεα τῶν ὀρνίθων.

Καλοπίτατος, εὐπειθής.

Κύκλος. Νῆμα ἢ σύρμα ἐν σχήματι κύκλου συναζόμενον.

Βραχνάς, ἴσως παραφθορά τῆς λέξεως βραχνάς. Δαίμονες, κατὰ τὰς προλήψεις, οἱ ὅποιοι κακομεταχειρίζονται τὰς γυναῖκας. (Γαλλ. incubes.)

Τέκνον.

Ὁρέγομαι.

Δερικά, πνεύματα κακόβουλα, δαίμονες.

Ξεκαμπανίζω, σταθμίζω, ζυγίζω, (πιθανὸν νὰ μὴν ᾔναι ἀρχαῖον) ἐξ οὗ καὶ οἱ στίχοι·

Ἢ ξενητιά κ' ἢ ὀρφανιά, ἢ πίκρα κ' ἢ ἀγάπη

Ὅλα τὰ ξεκαμπάνισαν, μὰ πλεῖς βαρεῖα 'ν ἡ ἀγάπη.

Τάπειδος.

Αἶγα.

Ρογαλίδα, φαρμακερὸν φαλάγγιον, ἴσως τὸ παρ' ἡμῖν μαρμάγκα. Πιθανὸν εἶναι παραφθορά τοῦ ραγίου ὑποκορ. σοῦ ράξ. Ἰδὲ λέξ. Γαζῆ.

Ἀποδήμησαν, ἐπὶ τῶν φθινουσῶν ὀπωρῶν.

Ὠμοσα, ὠρκίσθην.

Ὁμάδι, ὁμοῦ· ἐξ οὗ καὶ οἱ στίχοι·

Ἐνας βοσκὸς μιὰ ταχυὴ

Σ' ἓνα βαθὺ λαγκάδι

Μιὰ βοσκοπούλα ἀπάντησε

Κ' ἐπήγαγαν ἑμάδι.»

Ὁμνύω. Ἐξ οὗ καὶ οἱ στίχοι·

«Νὰ ζήσης, βοσκοπούλά μου,

Τεράκι νὰ γενεῖται

Σ' ὁμνύω στὸ κουράδι μου (1)

Νὰ μὴ ξεχωρισθῶμεν.

Ἐπικαλοῦμαι, ἐπὶ ἀγίων.

Ἀναστοροῦμαι, ἐνθυμούμαι· ἐξ οὗ καὶ οἱ στίχοι·

«Ἀπόψε τὰ ματάκια μου ἐκλάψαν τὰ καυμένα

Γιατὶ ἀναστορηθήκανε βάσανα περασμένα.

Εὐγωρον ἢ ὀρθότερον εὖωρον, ζάγναντο, θέσις ἔχουσα ὥραιαν θέαν, ἢ ἐκτεταμένον ὀρίζοντα.

Οὕριον, ἀρχαῖον ἐλληνικόν, ὠν πεπαλαιωμένον τὸ ἀλλαχοῦ κλούβιον.

Μονοκράτι, πρᾶγμα, ἢ ἐργαλεῖον ἐξ ἑνὸς μόνου ξύλου, γαλλιστί tout d'un pièce.

Παρούτια, δύο ράβδοι θεμένοι ἐνθεν καὶ ἐνθεν τοῦ ἀρότρου διὰ νὰ διασκορπίζουσι τὸ χῶμα.

Βιβλιάνος, ἐπίθ. πεπιζιδευμένος καὶ θηλ. βιβλιακῆς.

Ἐδοξε, μοῦ ἐφάνη ἢ μοῦ ἤρεσεν.

Ἵπεπτοήθηκα, ἐξαφνίσθηκα, ἐφοβήθηκα.

Ξεπάζομαι, ὅταν ξυπνᾷ τις αἰφνης. Γαλλ. se reveiller en sursaut.

Ἐκαμψε, δὲν ἔχει ἄλλον χρόνον ἢ πρόσωπον. Εἶναι ἐκ τοῦ κάμπτω· οἱ ἐγγώριοι τὸ μεταχειρίζονται ἀντὶ τοῦ ἐπήγαινε.

Ῥιμαδολόγος, ὁ στιχουργός.

Βρύον, χόρτον ἐπὶ κορμοῦ δένδρου· καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἀπὸ τὴν θάλασσαν βρεγμένους λίθους. Γαλλ. mousso.

Φρία, ἡ λεγομένη μέθη.

Μετόχαρις, ὁ γεωργὸς μετοχείου Γαλλ. (ferme.)

Ἀναφορὸς, ὁ σπλὴν καὶ τὸ στόμιον διὰ τοῦ ὁποῖου ἐξέρχεται ὁ καπνὸς καὶ ὁ κεκαυμένος ἀήρ τῆς ἐστίας, παρ' ἡμῖν ἡ ὀπή περὶ τῶν πλευρῶν τοῦ φούρνου, τὴν ὁποίαν ἀνοίγουν διὰ νὰ ἐλαττωθῇ ἡ παρὰ πολὺ θερμότης αὐτοῦ. (Ἔπεται συνέχεια.)

ΝΥΜΦΗ ΠΛΟΥΣΙΑ.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.)

Λ'.

— Τὸ κύριον ζήτημα εἶναι ποῦ θέλει ἀπεράσει τὰς ἐορτάς τῶν Χριστουγέννων; ἠρώτησεν ὁ θεὸς μου Κάρλος.

— Μὲ καθ' ἓνα ἀπὸ ἡμᾶς κατὰ σειρὰν, ἀπεκρίθη ὁ θεὸς Ἰωάννης.

— Ὅχι, ὅχι, δὲν τὸ νομίζω καλὸν διὰ τὸ κοράσιον, εἶπεν ὁ θεὸς Δαυὶδ.

— Κάλλιον ἀφήσετέ τὴν ὀλοκλήρως εἰς ἐμὲ, ἀδελφέ. Ἡ οἰκία μου εἶναι πολὺ πλέον κατάλληλος διὰ μίαν νέαν κόρην παρὰ αἱ ἰδικαί σας. Μίαν ἡμέραν σκοπεύω νὰ νυμφευθῶ, καὶ μᾶλλον ἀρμόζει εἰς τὴν Λουίζαν νὰ κατοικῇ ἐντὸς οἰκογενείας παρὰ εἰς τὴν οἰκίαν ἀνύμφων ἀνδρῶν. Τοιοῦτοτρόπως θὰ ἐργεσθε νὰ τὴν βλέπετε ὅποτε θέλετε, εἶπεν ὁ θεὸς μου Ἐρρίκος.

Ὅλοι ἐφάνησαν συγκατανεύσαντες εἰς τὸ σχέδιον τοῦτο, ὅτε εἰς τῶν ὑπαλλήλων εἰσελθὼν εἶπεν·

— Ὁ λόρδος Κόλουιν ἐπιθυμεῖ νὰ σᾶς ἰδῇ, Κ. Δόξ.

Καὶ οἱ τέσσαρες ἀδελφοὶ ἠγέρθησαν ἀμέσως.

Ἡ συνομιλία αὕτη ἔλαβε χώραν εἰς τὸ ἰδιαίτερον γραφεῖον τοῦ θεοῦ μου Ἐρρίκου. Πέριξ τοῦ δωματίου ἐκάθηντο οἱ θεοὶ μου, ἄνθρωποι φαλακροὶ, εὐσαρκοὶ, ἡλικιωμένοι, φέροντες βαρεῖας ἀλύσεις εἰς τὰ ὠρολόγια των, καὶ γαστέρας πρᾶξεχούσας. Ἐγὼ δὲ, μικρὰ καὶ ἀδύνατος δεκατριετὴς κόρη, ἤμην βυθισμένη εἰς τὴν γωνίαν ὑπερμεγέθους δερματίνου θρανίου. Ἦμην δειλὴ καὶ ἑνδακρὺς ἐνεκα τοῦ θανάτου τῆς θείας μου Φλώρας. Καίτοι δὲ ἡ θεία Φλώρα

(1) Πείμνιον.

δὲν μὲ ἐπεριποιεῖτο μετὰ τοσφύτης οἰκειότητος καὶ συμπαθείας ὅσον τὸν Ξέρξην, τὴν μεγάλην περικὴν γαλῆν της, μολοντοῦτο ἦτο ἡ μόνη φίλη ἣν ἐπὶ πολλὸν καιρὸν ἔσχον.

Ὁ εἰσελθὼν λόρδος Κόλουου ἦτο ὑψηλόσωμός τις καὶ γηραλέος ἀνὴρ μὲ κόμην χιονώδη, παρειὰς ἐρυθρὰς καὶ μὲ ἐλκυστικώτατον ἐπὶ τῶν χειλέων μειδίαμα. Ὅτε ἐμειδία μὲ ἐνεθύμιζε τὸν φίλτατόν μου πατέρα, καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἠγάπων. — Ἐξεπλήχθην μεγάλως βλέπουσα μετὰ πόσης ταπεινότητος οἱ θεοί μου — καὶ πρὸ πάντων ὁ Ἑρρίκος — ἐφέροντο εἰς τὸν νεοεισελθόντα. Ὁ θεὸς Ἑρρίκος ἔκαμε τόσον μεγάλας ὑποκλίσεις, ὥστε ὑπέθεσα ὅτι δὲν θέλει πλέον ἐγερθῆ, καὶ ἐν τούτοις ἐγνώριζον ὅτι ἦτο ὑπέρπλουτος, ἐνῶ ὁ λόρδος Κόλουου ἦτο πτωχότατος. Ὅτε αἱ ὑποκλίσεις, προσήσεις καὶ χειρетиσμοὶ ἔλαβον τέλος, ὁ λόρδος Κόλουου μὲ ἐκάλεσε πλησίον του, καὶ λαμβάνων τὰς δύο μου χεῖρας προσηνῶς εἰς τὰς ἰδικὰς του, μὲ ἠρώτησεν ἂν ἐγνώριζον ποῖος εἶναι, ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην·

— Ναί, εἰσθε ὁ πάππος.

Εἰς τὴν ἀπόκρισίν μου ταύτην ἐφάνη μεγάλως εὐχαριστηθεῖς, καὶ μὲ ἡσπάσθη.

Οἱ πέντε κύριοι ἤρχισαν νὰ συνομιλῶσι μετὰ μεγάλης σπουδῆς ἐπὶ πολλὴν ὥραν, τόσον ὥστε, καίτοι ἀρκετὰ ἐννόουν, ἤρχισα ὅμως νὰ βαρύνωμαι, καὶ λάθρα ἔχασμῆθην ἅπαξ ἡ δις ὀπισθεν τῆς μικρᾶς χειρός μου. Ὁ θεὸς Ἰωάννης τὸ παρετήρησε καὶ μὲ εἶπε φιλοφρόνως·

— Λοιζα, μὲ φαίνεται ὅτι ἤρχισες νὰ βαρύνεσαι. Κύριε Φόρλωγη, ἐξέλθετε ὀλίγον μὲ τὴν δεσποσύνην εἰς ἓνα μικρὸν περίπατον, — περιέλθετε τὰ ἐργαστήρια, καὶ ἀγοράσατε ὀλίγα γλυκίσματα.

Ὁ Κ. Φόρλωγη εἰς ὃν ἀππυθύνθη ὁ θεὸς Ἰωάννης, ἦτο ἀνθρώπος ἰσχνός καὶ ὑψηλοῦ ἀναστήματος, νευρικός καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἀπολογητικός εἰς τὸ ἄκρον. — Μὲ ἐζήτησε συγγνώμην διότι ἐλησμόνησε τὰ χειρόκτιά του ἐντὸς τοῦ θυλακίου τοῦ ἐπανωφορίου του, μὴ λείψας νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς αὐτὰς περὶ συγγνώμης αἰτήσεις του πάλιν, ὅτε ἀνεκάλυψεν ὅτι ἐξῆλθε φέρων τὴν γραφίδα ὀπισθεν τοῦ ὤτιου του. Διευθύνθημεν εἰς ἓν ζαχαροπωλεῖον καὶ ἀφοῦ ἔφαγον ἓν παγωτὸν ὁμοῦ μὲ δύο δίπυρα, μὲ ἠρώτησεν ὁ ποίου εἶδους ἐργαστήρια ἐπεθύμουν νὰ ἴδω. — Ἐγὼ ἐξέφρασα τὴν ἐπιθυμίαν μου νὰ ὑπάγωμεν εἰς ἡσυχόν τι μέρος μακρὰν τοῦ θορύβου τῶν ἀμαξῶν καὶ τῆς τύρβης τοῦ κόσμου. Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν τῆς ἐπιθυμίας μου ταύτης μὲ ὠδήγησεν εἰς μικράν τινα καὶ ἡσυχον πλατεῖαν περιτριγυρισμένην ἀπὸ ὑψηλοτάτας οἰκίας. — Ἦτο ὅμως τόσον σιωπηλὸς, ὥστε ὑπέθεσα ὅτι ἐδουσαρעטעו διότι ἐξῆλθε μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸν ἠρώτησα διατί δὲν ὠμίλει.

— Δὲν ἀρμόζει εἰς τὴν τάξιν μου νὰ ὁμιλῶ μὲ μίαν δεσποσύνην ὅποια ὑμεῖς. Εἶμαι ἀπλοῦς ὑπάλληλος, εἶπε μὲ ὕφος ταπεινότατον, ἐνῶ ὑμεῖς εἰσθε ἐγγόνη λόρδου, καὶ κληρονόμος τριάκοντα χιλιάδων λιρῶν.

— Τριάκοντα χιλιάδων λιρῶν! Εἰσθε βέβαιος;

— Βεβαίότατος, Δεσποσύνη. Ἀνέγνωσα ἰδιοῖς ὀφθαλμοῖς τὴν διαθήκην κατὰ διαταγὴν τοῦ κυρίου.

— Καὶ ποῖος μὲ ἔδωκεν ὅλα αὐτὰ τὰ χρήματα;

— Ἡ θεία σας Δόξ, Δεσποσύνη.

Ὁ Κ. Φόρλωγη κατώρθωσε νὰ ὑπερνικήσῃ ὀλίγον τὴν δειλίαν του, καὶ μὲ διηγήθη πόσον ἐξυπνος γυνὴ ἦτο ἡ θεία μου, καὶ πῶς διηλθεν ὅλην αὐτῆς τὴν ζωὴν θησαυρίζουσα πλούτη.

— Εἰσθε μικρά, Δεσποσύνη, καὶ τὴν ἐγνώρισατε μόνον ὡς ἀγαπῶσαν τὴν γαλῆν της. Ἀλλ' αὐτὴ ἦτο ἀπλῶς μόνον ἡ ἀνακούφισίς της. Κατεγίνετο συσσωρεύουσα κτήματα ἐπὶ κτημάτων, γαίας ἐπὶ γαιῶν καὶ πᾶν ὅ,τι προσοδοφόρον, τοιοῦτοτρόπως δὲ κατώρθωσε νὰ διπλασιάσῃ τὴν ἀρχικὴν της περιουσίαν.

Ὁ Κ. Φόρλωγη βαθμηδὸν ἐγίγετο ὀμηλικώτερος· τοσοῦτους δὲ ἐπαίνους ἔκαμε διὰ τὸν πατέρα μου, ὥστε οἱ ὀφθαλμοί μου ἔλαμψαν ἀπὸ εὐχαρίστησιν.

— Τετράκις, εἶπεν, ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ ἰδῶ τὸν Κ. Φιτζάδαμ. — Πόσον ὠραῖος ἀνὴρ ἦτο! Ἐλευθέριος, ὡς οἱ πλεῖστοι ἱρλανδοί, ἀλλ' ἐντελὴς εὐγενὴς εἰς τὰς ἰδέας του. Ὅτε ἤκουσα ὅτι ἐπνίγη, ἔλαβον τὸ βιβλίον τῶν συναλλαγμάτων καὶ ἰδὼν τὰς ἀποδοχὰς εἶπον κατ' ἐμαυτόν· — Ἄ! οὐδεὶς θέλει σᾶς λάβει εἰς τὴν ληξίν σας!

Δὲν ἐννόησα τὴν σημασίαν τῆς τόσης εὐγλωττίας, ἀλλ' ἔφθασεν εἰς τὰ ὠτά μου ὡς ἤχος τις παθητικώτατος. Ὁ Κ. Φόρλωγη ἔφερε τὴν χειρίδα τοῦ φορέματός του εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του, ἐγὼ δὲ διὰ τοῦ ῥινομάκτρου μου ἐσφόγγισα δύο μεγάλα κυλίσαντα δάκρυα.

— Νομίζω, Δεσποσύνη, ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ ἐπιστρέψωμεν, εἶπεν ὁ Κ. Φόρλωγη. — Καί, ὦ Δεσποσύνη Φιτζάδαμ! ἐξηκολούθησε μὲ τόνον ἐμφαντικώτατον, ἂν ποτὲ θὰ σᾶς εἶναι δυνατόν, καὶ ἀναμφιβόλως θὰ σᾶς εἶναι, νὰ βοηθήσετε ἓνα πτωχὸν ὑπάλληλον, ὅστις ἔχει μόνον ἑκατὸν λίρας ἐτήσιον μισθὸν καὶ γέροντα πατέρα νὰ διατηρήσῃ, ἐλπίζω, Δεσποσύνη Φιτζάδαμ, ὅτι δὲν θέλετε λησμονήσῃ τὸν ταπεινὸν σας δούλον.

— Ὑπόσχομαι ὅτι δὲν θέλω λείψει, εἶπον μετὰ ζωηρότητος.

Ὅτε ἐπεστρέψαμεν εἶδον ὅτι ὅλοι οἱ θεοί μου εἶχον ἀναχωρήσει, ἐκτὸς τοῦ Ἑρρίκου, ὅστις ἐκάθητο μόνος μετὰ τοῦ λόρδου Κόλουου.

— Ἐ! Λοιζα, εἶπεν ὁ πάππος μου, διευθετήσαμεν τὰς ὑποθέσεις μας καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ ἀκούσω καὶ σὲ σύμφωνον. Οἱ θεοί σου γενναίως καὶ ἀφιλο-

κερδῶς, πρὸ πάντων δὲ ὁ Κ. Ἑρρίκος Δόξ, παρητήθησαν τῆς φυσικῆς ἐπιθυμίας ἣν εἶχον διὰ τὴν ἐπιβλέψωσιν ἐπὶ τῆς ἀνατροφῆς σου. Συγκατένευσαν δὲ τὴν ἐμπιστευθῶσιν αὐτὸ τὸ χρέος εἰς ἐμέ. Δὲν ἤθελον τολμήσει νὰ ἀναλάβω τοιοῦτον χρέος, ἀλλ' ἀναπαύομενος ἐπὶ τῆς πεποιθήσεως ἣν ἔχω διὰ τὴν φρόνησιν καὶ τὰς γνώσεις τῆς Λαίδης Κόλουου.

— Μιλόρδε, αὐτὸ τὸ σχέδιον εἶναι τὸ καλλήτερον, εἶπεν ὁ θεῖος Ἑρρίκος διακόψας τὴν ὁμιλίαν τοῦ λόρδου, καὶ ἐλπίζω ὅτι ἡ ἐντιμότης σας θέλει συγχωρήσει τοὺς ἀδελφούς μου Κάρολον καὶ Δαυὶδ διὰ τὴν τραχύτητά των. Ὅσον διὰ τὸν Ἰωάννην, ἐγνώριζον ὅτι ἤθελε παραδεχθῆ τὴν γνώμην μου. Πάντοτε μὲ ἀκούει, μιλόρδε. Εἴμεθα ἄνθρωποι τοῦ ἐμπορικοῦ κύκλου, βυθισμένοι εἰς ὑποθέσεις, ἐνῶ ἡ ἐξοχότης σας εἰσθε εἰς τὸν ἀριστοκρατικὸν κύκλον. Ἡ περιουσία τῆς ἀνεψιάς μου φυλάττεται ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς τέσσαρας ἀδελφούς, καὶ ἐλπίζω ὅτι δεόντως θέλει τιμῆσαι τὴν τύχην τὴν ὁποίαν ὑμεῖς καὶ ἡ εὐγενὴς σύζυγός σας ἠθέλετε ἐκλέξει κατὰλληλον διὰ τὴν Λουίζαν.

— Εἶσαι εὐχαριστημένη, Λουίζα; μὲ ἠρώτησεν ὁ πάππος μου, μετὰ ἱλαροῦ μειδιάματος, σύρας με πλησίον του.

— Ἐντελῶς εὐχαριστημένη, ἀπεκρίθην, φιλήσας αὐτὸν ἐπὶ τῆς παρειᾶς.

Ὁ θεῖος Κάρολος μὲ συνεχάρη καὶ ἡ συνέντευξις ἔλαβε τέλος.

Β'.

Ἡ οἰκογένεια Δόξ ἦτο μία ἐκ τῶν πλουσιῶν τοῦ τόπου. Ὁ πάππος μου, ὅστις ἦλθεν εἰς Λονδίνον ἔχων ἐν τῷ θυλακίῳ του ἑπτὰ μόνον σελίνια καὶ ἐν τρίτον, ἄφισε μίαν οὐκ εὐκαταφρόνητον περιουσίαν εἰς τὸν υἱὸν του. Ὅτε οὗτος ἀπέθανεν, ἑκατὸν χιλιάδας λιρῶν στερλινῶν διεμοιράσθησαν μεταξὺ τεσσάρων υἱῶν καὶ δύο θυγατέρων. Οἱ θεοὶ μου καὶ πρὸ πάντων ὁ Ἑρρίκος καὶ ὁ Ἰωάννης, διὰ τῆς ἐξαιρετικῆς αὐτῶν δραστηριότητος ἠδυνήθησαν νὰ αὐξήσωσι τὸ μέρισμά των πολὺ περισσότερον. Ἡ θεία μου Φλώρα ἠκολούθησε τὸ παράδειγμα τῶν ἀδελφῶν της. Ἡ μήτηρ μου ὅμως φαίνεται ὅτι εἶχεν ἀλλέως διαπλάσθῃ. Ἐν ἔτος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πάππου μου, ἔδωκε τὴν περιουσίαν της ὁμοῦ μετὰ τῆς μικρᾶς ὠραίας της χειρὸς εἰς τὸν Ἀδάμ Φιτζάδαμ, στρατιωτικὸν καὶ νεώτερον υἱὸν τοῦ λόρδου Κόλουου. Οἱ φρόνιμοι θεοὶ μου ἀπεδοκίμασαν τὸ συν-οικέσιον τοῦτο, ἡ δὲ ἀδελφή των Φλώρα μεγάλως δυσηρεστήθη διὰ τὴν τρέλλαν τῆς Λουίζης, νὰ ὑπάγῃ νὰ ὑπανδρευθῇ τὸν νεώτερον υἱὸν πτωχοῦ εὐγενούς. Τοῦτο ἦτο ὅλως ἀδιάφορον εἰς τὴν μητέρα μου, ἥτις ἦτο γυνὴ εὐφυῆς καὶ ἠγάπα τὸν μικρὸν

δάκτυλον τοῦ πατρὸς μου, πολὺ περισσότερον ἀπὸ ὅλους ὁμοῦ τοὺς ἀδελφούς καὶ τὴν ἀδελφὴν της συν-ηνωμένους. Καὶ δὲν θαυμάζω διατί ἠγάπησε τόσον τὸν πατέρα μου. Ἦτο ὁ πλέον ἀξέραστος τῶν ἀνδρῶν, τόσον ὠραῖος, τὴν φυσιογνωμίαν τοσοῦτον εὐγενής· οἱ κυανοὶ ὠραιότατοι ὀφθαλμοὶ καὶ ἡ καστανόχρους κόμη τὸν καθίστανον ἄνδρα οὐκ ἐκ τῶν τυχόντων. Ἦτο ἀστείος καὶ καλοκῆχαθος· κατὰ τὰς βροχερὰς τοῦ χειμῶνος ἡμέρας συνέπαιζε μετὰ τῆς μητρός μου, ἐμοῦ καὶ τῆς τροφοῦ ὡς ἂν ἦτο ἐξαετὲς παιδίον. Εἶχεν ὅμως καὶ τινὰς ἀλλοκότους ιδιότητας. Ἐφηντάζετο ὅτι αἱ δεκαεὶς χιλιάδες λίραι τῆς μητρός μου, ἦσαν δεκαεὶς χιλιάδες λίραι ἐτήσιον εἰσόδημα. Διετῆρει μέγαν πλοῦτον κυνῶν καὶ ἐκλεκτῶν ἵππων, καὶ ἠγόρασεν ἐν μικρὸν ἀτμοκίνητον ἐπὶ τοῦ ὁποίου πολλάκις ἐβοήθουν μὲ τὰς μικρὰς καὶ ἀδυνάτους μου χεῖρας νὰ ὑψώσωσι τὴν σημαίαν. Πόσον καλῶς ἐνθυμοῦμαι μίαν ἡμέραν ἐν Κινστάουν Πήρ! Ὁ πάππος μου φέρων τὸν ψάθινον πῖλον του καὶ κυκνοῦν χιτωνίσκον (jacket) ὡς ἄλλος τῶν νευτῶν βασιλεὺς, παρεκάλει τὴν μητέρα μου νὰ τὸν συνοδεύσῃ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου μέχρι τοῦ Κάρδιγαν. Ἐκείνη ὅμως ἠρνεῖτο ἕνεκα τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀσθενοῦς ὑγείας της. Οὕτω λοιπὸν πρᾶλαθὼν δύο εὐθύμους φίλους τοῦ ἀνεχώρησε, καὶ ἐπὶ πολὺ τοὺς ἐβλέπομεν ἐκ τῆς ξηρᾶς σείοντας τοὺς πῖλους των, ὅτε ὑψώσαν ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἱστοῦ τὴν σημαίαν τῆς μητρός μου· πώποτε πλέον δὲν τὸν μεταεῖδαμεν. Τινὲς εἶπον ὅτι τὸ πλοῖον ἔκαμε πολλὰ νερά, ἄλλοι ἀπεφάνθησαν ὅτι πρέπει νὰ ὑπῆρχε ἄρθρονος Καμπανίτης οἶνος ἐπὶ τοῦ πλοίου. Ὅποιονδήποτε καὶ ἂν ἦτο ἡ αἰτία, ἡ «Νόρα Κρέηννα» ἐναυάγησεν ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ Καρναρδουσήρ, καὶ τοὶ δὲ ὅλοι ἐσώθησαν ἐπὶ τῆς λέμβου, ὁ πατήρ μου, ὅστις ἄλλως τε ἦτο καὶ κάλλιστος κολυμβιστής, ἐπνίγη.

Αἱ μετὰ ταῦτα ἀναμνήσεις μου εἶναι συγκεχυμέναι. Ἡ ὠραία μας οἰκία μοὶ φαίνεται ὅτι μετεφέρθη διὰ μαγικῆς ξένης δυνάμεως εἰς στενὴν καὶ σκολίαν τοῦ Λουβλίνου ὁδὸν, ὁ κῆπος μετεμορφώθη εἰς μικρὸν καὶ σκοτεινὸν προαύλιον, ἡ δὲ μήτηρ μου δὲν ἐφαίνετο πλέον τόσον ὠραία ὡς ἦτο ἄλλοτε. Αἱ παρειαί της ἦσαν ὠχραί, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ ἐρυθροί. Μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ ἀδελφοῦ μου (ὅστις κατὰ φυσικὸν λόγον ἐκλήθη Ἀδὰμ) ἔμεινεν ἐν τῇ κλίνῃ της ἐπὶ πολὺν καιρὸν. Πάμπολλοι ἤρχοντο πρὸς ἐπίσκεψίν μας, ἀλλ' οἱ πλείστοι ἦσαν ἄνθρωποι δυσάρεστοι, διότι συνήθιζον νὰ συδιαλέγωνται ἐπὶ πολλὴν ὥραν μετὰ τῆς Νόρας ἐπὶ τοῦ διαδρόμου καὶ ποτὲ δὲν εἰσεχώρουν εἰς τὸ ἐνδότερον ἐκτὸς ἐνδός, ὅστις εὗρίσκετο πάντοτε εἰς τὸ μαγειρεῖον, καὶ μὲ ἐδίδαξε πῶς νὰ κατασκευάζω δίκτυα διὰ τὸν κῆπον. Μὲ εἶπεν ὅτι ὠνομάζετο Κ. Βαίληρ. Ὑποθέτω ὅτι ἤμεθα

πολύ πτωχοὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἀλλ' ἡ μήτηρ μου ἀπεφάνθη ὅτι ποτὲ δὲν θέλει ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν τῶν ἀδελφῶν τῆς ἀφοῦ ἐδείχθησαν τοσοῦτον δυσμενεῖς πρὸς τὸν πατέρα μου. Ἐπὶ τέλους ἡ θέσις τῆς μητρός μου κατέστη σοβαρωτάτη, καὶ τότε ἡ θεία Φλώρα ἦλθεν ἐξ Ἀγγλίας, φέρουσα μεθ' ἑαυτῆς καὶ δύο μικρὰς γαλᾶς ἐντὸς ψαθίνου κανίστρου. Ὁ Κ. Βαίλφρ ἀνεχώρησε, τὸ δὲ γεῦμά μας ἦτο πολὺ καλλήτερον παρὰ πρὶν. Ἡ μήτηρ μου ὅμως δὲν ἦτο διόλου εὐθυμος, ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐγίνετο ὠχροτέρα καὶ ἀδυνατωτέρα, ὅτε δὲ ὁ ἀδελφός μου Ἀδὰμ ἀπέθανε θηλάζων, μετ' οὗ πολὺ τὸν ἠκολούθησε καὶ ἐκείνη. — Πτωχὴ μήτηρ μου! Τὸ χρονικὸν διάστημα ἦτο τῶντι πολὺ μεγαλύτερον, ἀλλὰ κατὰ τὴν παιδικὴν ἀνάμνησίν μου τὸ μέγα μαῦρον φέρετρον τῆς μητρός μου ὁμοῦ μετὰ τοῦ μικροῦ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐξήλθον ἀμφοτέρω τῆς οἰκίας τὴν ἰδίαν ἡμέραν.

Γ'.

Οὐδεὶς ἐφρόντιζε περὶ ἐμοῦ τότε ἐκτὸς τῆς θείας Φλώρας. Καὶ ταύτης ὁμοῦ αἱ περιποιήσεις ἦσαν μέτριαι, ψυχραὶ καὶ περιορισμέναι. Ὅτε ὅμως ἀπέθανε καὶ μετ' ἄφησεν ὅλην τὴν περιουσίαν τῆς (ἐκτὸς πεντακοσίων λιρῶν τὰς ὁποίας ἄφησεν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων γαλῶν τῆς ἐνορίας) μετεβλήθη ἐνθὺς εἰς ἐπίσημον πρόσωπον. — Οἱ θεοὶ μου ἤριζον περὶ τῆς τιμῆς ποτοῦ νὰ με φιλοξενήσῃ πρῶτος, ὁ δὲ πάππος μου, ὅστις ἕως τότε ἠγνόει σχεδὸν τὴν ὑπαρξίν μου, μετέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ εἰς Παρισίους. Ἡ Λαίδη Κόλουνου, δευτέρα αὐτοῦ σύζυγος, ἔχουσα πολυαρίθμους ἰδιόκους τῆς συγγενείας, μετ' ὑπεδέχθη μετὰ μεγίστης φιλοφροσύνης, τὸ ὅποτον δὲν μοὶ φαίνεται πολὺ παράξενον, διότι, κατ' ἰδιαιτέραν συμφωνίαν μετὰ τοῦ θείου μου Ἑρρίκου, ὁλόκληρος ὁ τόκος τῶν τριάκοντα χιλιάδων λιρῶν αἱ ὁποῖαι μετ' ἀνῆκον, ἐπληρώνοντο κατὰ τριμηνίαν εἰς τὸν πάππον μου, καὶ ταῦτο ἦτο τὰ μάλα εὐπρόσδεκτον ποσὸν εἰς τὸ ἀδέσποτον καὶ μικρὸν εἰσόδημά του ὃ ἐπορίζετο ἐκ τῆς ὑπὸ παρακαταθήκην οἰκίας του. — Μετὰ τινα ἔτη ὁ θεός μου Ἑρρίκος ἀπέθανε μὴ προφθάσας νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν πρὸ πολλοῦ καιροῦ μελετώμενον γάμον του, καὶ μετ' ἄφησεν ὅλην αὐτοῦ τὴν κατάστασιν, ἀναδίδουσαν ἄνω τῶν διακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων λιρῶν. Ὁ θεός μου Ἰωάννης, ὅστις δι' ὅλης τῆς ζωῆς πάντοτε πιστῶς ἠκολούθησε τὸν ἀδελφόν του εἰς κάθε τι ὡς ὀδηγόν, τὸν ἐμιμήθη καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην καὶ ἀπέθανεν ὀλίγους μετέπειτα μῆνας, κληροδοτήσας μοι ἐβδομήκοντα χιλιάδας λιρῶν. — Οὕτω λοιπὸν μία κόρη, ἥτις ὀλίγα πρότερον ἔτη ἦτο ὀρφανὴ ἄνευ ὀβολοῦ, εὗρέθη δεκάεπτα-

ετῆς μετ' ἑκατοσίων πεντήκοντα χιλιάδων λιρῶν περιουσίαν.

Εἰς τοσαύτην πλούτου συσσώρευσιν εὗρέθη μάλλον περιπεπλεγμένη ἢ εὐχαριστημένη. — Τριάκοντα χιλιάδες λιρῶν ἦτο προῖκα οὐκ εὐκαταφρόνητος διὰ μίαν νέαν κόρην, δεκάκις ὁμοῦ περιπλέον ποσὸν ἦτο ἀληθὲς βάρος καὶ ἐνόχλησις. — Δὲν ἐλησμόνησα τὸν παλαιὸν γνώριμόν μου τὸν Κ. Φόρλωγη, ὅστις ἔμεινεν ἄνευ θέσεως κατὰ συνέπειαν τοῦ θανάτου τοῦ θείου μου Ἑρρίκου. Ἐπιθυμοῦν νὰ τῷ ἐδίδον χιλίας λίρας. Καὶ τί ἦτο χίλιαι λίραι ἀπέναντι τοῦ ἀναριθμήτου πλούτου μου; σταγὼν ὕδατος ἐκ τοῦ χρυσοῦ ὠκεανοῦ μου! Αὐτὸς δὲ ὁ δυστυχὴς ἠθέλεε δυνηθῆ νὰ νυμφευθῇ καὶ τὴν νέαν ἣν ἠγάπα, καὶ νὰ ζήσῃ ἡσύχως καὶ ἀνέτως μετ' αὐτῆς. Ἡ Λαίδη Κόλουνου ὁμοῦ, εἰς ἣν διεκοίνωσα τὴν ἐπιθυμίαν μου ταύτην, ὠμίλησε τόσον σοβαρὰ περὶ τῆς εὐθύνης ἣν ἔχουσιν οἱ πλούσιοι, ἀποφανθεῖσα ὅτι τὸ δῶρόν μου θὰ ἦναι ἡ καταστροφὴ καλοήθους καὶ φιλέργου νέου, ὥστε ἠναγκάσθην νὰ περιορισθῶ μόνον συστήνουσα θερμῶς τὸν προστατευόμενόν μου πρὸς τοὺς θεοὺς μου Κάρολον καὶ Λαυρέν. Ἐπειδὴ οἱ δύο οὗτοι συγγενεῖς μου οἵτινες ἦσαν συνέταιροι ἐπέθυμον νὰ ὑποχρεώσωσι τὴν πλουσίαν αὐτῶν ἐπιτροπευομένην, παρέλαβον τὸν Κ. Φόρλωγη ὡς ἀρχιγερματέα τοῦ καταστήματός των.

Ἡ οἰκογένεια τῶν Κόλουνου ὠφελήθη μεγάλως ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς καταστάσεώς μου. — Ὁ πάππος μου, ὅστις πρότερον ἔζη εἰς ταπεινὰ δωμάτια, ὅστις ἐγευματίζεν εἰς μικρὸν καὶ πτωχὸν ξενοδοχεῖον μόνον ὅτε δὲν ἦτο ἄλλοῦ ποῦ προσκεκλημένος, καὶ ὅστις μεγάλην ἐδοκίμαζε δυσκολίαν διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν δευτέραν οἰκογένειαν τῆς συζύγου του, ἦλθεν ἤδη εἰς Ἀγγλίαν καὶ ἤρξατο νὰ ζῇ συμφώνως μετ' αὐτῆς εἰς τὴν περιουσίαν τῆς ἐγγονῆς αὐτοῦ. — Ἐνοικίασε πολυτελὲς Βελγρᾶδιον (1) μέγαρον, καὶ ἐδίδε πλούσια γεύματα καὶ μεγαλοπρεπεῖς διασκεδάσεις. Εἰς τῶν υἱῶν του κατετάχθη εἰς τὴν βασιλικὴν φρουράν, ἕτερος εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ὁξφόρδην, ἐν ᾧ αἱ θεαί μου (πόσον γελοῖον μοὶ φαίνεται νὰ καλῶ θεάς μου κοράσια τῆς αὐτῆς μετ' ἐμοῦ ἡλικίας) ἐν ᾧ αἱ θεαί μου ἐξέπληττον τὸν κόσμον διὰ τὴν λαμπρότητα καὶ ποικιλίαν τῶν ἐνδυμασιῶν αὐτῶν. Ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ, ἔπρεπε νὰ εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς, ἀφοῦ ὁ μὲν πάππος μου ἐφέρετο πρὸς ἐμὲ μεθ' ὑπερβολικῆς εὐγενείας καὶ προσηνείας, ἡ δὲ Λαίδη Κόλουνου ἦτο ὅλη γλυκύτης καὶ μειδιάματα. — Τὸ πᾶν εἶχον διαθέσει εἰς τὴν οἰκίαν ὥστε νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ νεύματα καὶ τὴν ἐπιθυμίαν μου. Ἀλλὰ δὲν ἤργησα νὰ αἰσθάνωμαι καὶ τὰ δυσάρεστα τοῦ μεγάλου πλούτου.

(1) Belgavia, ἀριστοκρατικὴ συνοικία τοῦ Λονδίνου.

Κατήντησα τόσον δυναμική ὥς ἂν εἶχον διαπράξει φόνον τινά. Αἱ ἐφημερίδες ἐδημοσίευσον καθ' ἑκάστην τὰς κινήσεις καὶ τὰ διαδήματά μου. Εἶχον εἰς τὴν δημοσιογραφίαν τὴν μικράν μου βασιλικὴν αὐλὴν (Court circular) ἐπιστολαὶ παρακλητικαὶ κληρικῶν ζητούντων νὰ κτίσωσι νέαν ἐκκλησίαν, μέχρι ξυλουργῶν ἀπολεσάντων τὰ ἐργαλεῖά των ἐν τινι πυρκαϊᾷ, ἤθελον μὲ καταπλημμυρίσει ἂν ἡ Λαίδη Κόλουου δὲν ἐφρόντιζεν ἐπιδεξίως καὶ μετ' ἐπιστασίας νὰ ἀπομακρύνῃ τὰ τοιαῦτα ἀπὸ τοῦς ὀφθαλμούς μου. Ἀκόμη καὶ εἰς τὰς συναναστροφάς τοσοῦτον μὲ ἠτένιζον ὥστε ἐθαρινόμην. Ὁ κόσμος φαίνεται ἐθαύμαζε πῶς κόρη κατασταθεῖσα εὐθὺς τόσον βαθύπλουτος, ἡδύνατο νὰ φαίνεται ὡς ὅλοι οἱ ἄλλοι κοινοὶ ἄνθρωποι, καὶ νομίζω ὅτι τινὲς τῶν φίλων μου ἐφάνοντο μᾶλλον ἀποροῦσαι, βλέπουσάί με τόσον ἀπλὴν. Ἐκτὸς τούτου πῶποτε δὲν μοι ἐπετρέπετο νὰ μείνω μόνη. Ἄν τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ἐξήρχοντο τοῦ δωματίου εἰς τὴν εὐρισκόμην, μία ἐμπιστευτικὴ ἐπιστάτις ἢ ἄλλος τις πιστὸς οἰκογενείας φίλος ὡς ἐκ μαγείας εἰσεχώρει. Ἄν ἀπεσυρόμην διὰ νὰ ἀναπαυθῶ ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν εἰς τὸν κοιτῶνά μου, πάντοτε ἐκάθητο μία θεραπαινὶς εἰς τὸν προθάλαμον. Παρεπονέθην διὰ τοῦτο εἰς τὴν Λαίδη Κόλουου, καὶ ἐκείνη μὲ ἀπεκρίθη μετὰ μεγίστης καλοκάγαθίας· «Φιλτάτη μου Λουίζα, εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον εἰς τὴν θέσιν σου. Ἡ μεγάλη σου παρουσία μᾶς ἀναγκάζει νὰ σὲ περιποιώμεθα ὡς ἂν ἦσο ἐκ βασιλικῆς οἰκογενείας. Εἶσαι νέα καὶ ἄπειρος καὶ δὲν ἔχεις ἰδέαν, γλυκεῖα μου Λουίζα, τῶν παγίδων αἵτινες στένονται διὰ μίαν πλουσίαν κόρην.»

Ἐννόουν τοῦτο τί ἐσήμαινεν εἰς ἀπλουσέραν γλῶσσαν. Ἐσήμαινεν ὅτι ὑπῆρχεν ἄπειρον πλῆθος ἑτοιμον νὰ μὲ ἀφαρπάσῃ ἄνευ τῆς θελήσεώς μου, καὶ ὅτι ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ εὐγενεῖς καὶ πρόθυμοι ἔμποροι οἵτινες ἤρχοντο διὰ νὰ μᾶς δείξωσι τὰ τρίχαπτα καὶ τὰς ταινίας, τὰ ἐνώτια καὶ τὰ στρεπτά ἡδύναντο νὰ ἦναι καὶ τι ἄλλο, προικοθῆραι τυχοδιώκται. Μίαν νύκτα εἶδον κατ' ὄναρ ὅτι δύο κακοῦργοι, μετημφισμένοι ὡς πλύντριάς, μὲ ἀφῆρπασαν ἐντὸς κανίστρου ἀσπρορούχων καὶ μὲ ἐφύλαττον εἰς σκοτεινόν τι καὶ τρομερὸν ὑπερῶν, ζητοῦντες διὰ τὴν ἀπολύτρωσίν μου ἑκατὸν χιλιάδας λιρῶν.

Ἀπεφασίσθη νὰ ὑπανδρευθῶ ὡς σύζυγον δὲ ἔπρεπε νὰ λάβω ἓνα δοῦκα. Ἀτυχῶς μόνον ἑξ θεσίμοι τοιοῦτοι ὑπῆρχον καὶ οὐδεὶς ἑξ αὐτῶν μὲ ἤρεσκεν. Ἀλλ' ἡ Λαίδη Κόλουου μὲ κατέπεισεν ὅτι ἡ ἔπρεπε νὰ ὑπανδρευθῶ μὲ ἄνδρα πλούσιον ὡς ἐγώ, ἡ μὲ τινὰ ὑψηλὴν κατέχοντα θέσιν. Κάθε ἄλλου εἰδους γάμος, μὲ εἶπε, θὰ εἶναι ἐξευτελιστικὸς εἰς ἐμέ. Ἀλλ' οἶμοι! συνήθιζον νὰ λέγω κατ' ἐμαυτὴν ὅτε

ἔβλεπον πτωχὴν τινὰ κόρην μόνην καὶ ἀπροστάτευτον. Ποῖος ἤθελεν ἐπιθυμήσει νὰ ἦναι πλούσιος;

Μὲ ἔχουσιν ὑπὸ αὐστηροτάτην ἐπίβλεψιν καὶ εἶμαι βεβαρημένη ἀπὸ τὸ ὑπερβολικὸν σέβας καὶ τὰς κολακείας ἃς μοι ἀπευθύνουσιν. Εὐχαρίστως ἐπεθύμησα νὰ ἀκούσω καλὴν τινὰ ἐπίπληξιν ὡς ἐκεῖναι τὰς ὁποίας μοι ἀπηύθυνεν ἡ Νόρα κατὰ τὴν παιδικήν μου ἡλικίαν. Τώρα, οὐδεὶς μὲ ἐπιπλήττει ἀλλ' οὐδεὶς καὶ μὲ ἀγαπᾷ. Εἶμαι ἀπλῶς ἄλλος ἔμψυχος Κόχ-ι-νοῦρ (1), εἶμαι ὅν τι τὸ ὅποιον ἕκαστος βλέπει μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ ἀνησυχίας.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΑΠΟΘΟΡΑ.

Ο ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΣ ΠΟΡΘΜΟΣ. Ἐκ τινος στατιστικῆς πορίζομεθα τὰς ἀκολουθοῦσας πληροφορίες περὶ τῶν κατ' ἔτος ἀπὸ Ἀγγλίας εἰς Γαλλίαν καὶ τὸ ἀνάπαλιν μεταβαίνόντων διὰ τοῦ βρετανικοῦ πορθμοῦ.

Τὸ 1868 διηλθον μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας 309,470 ἄνθρωποι. Ἐκ τούτων 141,633 ἀπὸ Calais, 109,006 ἀπὸ Boulogne, 41,371 ἀπὸ Dieppe καὶ 17,469 ἀπὸ Havre. 46,411 διηλθον διὰ τοῦ βρετανικοῦ πορθμοῦ κατὰ τὸν Αὐγούστον, 12,946 τὸν Ἰανουάριον καὶ 13,514 τὸν Φεβρουάριον.

Τὸ 1867 ὅτε συνεκροτήθη ἡ ἐν Παρισίοις ἐκθεσις διηλθον 454,350, ἐκ τῶν ὁποίων 199,837 διὰ τοῦ Calais, 146,226 διὰ τῆς Boulogne, 86,614 διὰ τῆς Dieppe καὶ 21,373 διὰ τοῦ Havre.

Ἀπὸ ἐπιστήμων μετεωρολογικῶς περὶ τοῦ πορθμοῦ παρατηρήσεις ἐξάγεται ὅτι καθ' ὅλον τὸ ἔτος, 29 ἡμέρας συμβαίνουν τρικυμῖαι καὶ καταιγίδες, 102 ὅπως οὖν μὲ ἀρκετὰ τεταραγμένην θάλασσαν 144 ὁ καιρὸς εἶναι μέτριος καὶ 90 ἐπικρατεῖ γαλήνη.

Φ. Α. Μ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΣΠΟΥΔΑΙΑ.

Φυλλάδ.	463	σελ.	144	στίχ.	22	ἀντὶ	44—50	ἀνάγ.	24—30
"	"	"	"	"	37	"	484	"	482.
"	464	"	159	"	47	"	14,208,007	ἀνάγνωθι	
"	"	"	"	"	"	"	12,208,007	"	
"	"	"	160	"	5	"	132,3000,000	"	
"	"	"	"	"	"	"	132,300,000	"	
"	"	"	"	"	14	"	93,978,054	"	
"	"	"	"	"	"	"	93,978,052	"	
"	"	"	"	"	23	"	5,666	ἀνάγ.	5,667.

(1) Περίφημος ἀδάμας ἀνέμων εἰς τὴν Ἀγγλίαν.